

Veşnicia

Dan Lazarescu

- Bate-o limbă de ceasornic.
O secundă a murit.
A furat din poala vremii
Un crâmpei de infinit.

- Se preumblă minutarul
În ceasornic înc-un pas.
Un minut a spus adio
Infinitului rămas.

- Se învârte înc-o oră
Dinspre azi înspre trecut.
Infinitul e mai singur,
Înc-o oră a pierdut.

Aşa crede muritorul,
Bietul om ce poartă ceas,
Că împarte el cu vremea
Vraful timpului rămas.

Ceasul ia din veşnicie
Zile, luni şi ani la rând?
Veşniciei nu îi pasă,
Ceasuri a văzut tăcând.

Şi-o să vadă încă multe
Cum se macină încet,
Din cădelniţa ruginii
Iau pieirea şi se trec.

Noi, veniţi pe lume-n plânset
Şi plecând din dânsa plânşi,
Măcinaţi de moara vremii,
Pe fâraş, ca praful strânşi.

Noi, făuritori de ceasuri
Să măsoare infinit
Numărăm cu ele timpul
Cum ne-alergă spre sfârşit.

Veşnicia n-are ceasuri
Ei nu-i pasă cum ne bat
Nouă ceasurile toate...

POEZII ONLINE

Ceasul ei stă nemișcat.